

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 183 (XXVII) — Nr. 433

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 17 iunie 2015

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
HOTĂRĂRI ALE PARLAMENTULUI ROMÂNIEI			
25.		Decizia nr. 351 din 7 mai 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/2013 pentru modificarea Legii nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici	9–11
26.		ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
26.	2	19. — Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 36/2013 privind aplicarea în perioada 2013—2018 a unor măsuri de protecție socială acordată persoanelor disponibilizate prin concedieri colective efectuate în baza planurilor de disponibilizare	12–13
27.	2	20. — Ordonanță de urgență privind stabilirea nivelului maxim al produsului apă grea destinat unităților 1—4 de la Centrala nucleareo-electrică Cernavodă pentru întreaga perioadă de exploatare a acestora, precum și pentru gestionarea apei grele	14
28.	3	427. — Hotărâre pentru completarea Regulamentului-cadru privind stabilirea principiilor generale de ocupare a unui post vacant sau temporar vacant corespunzător funcțiilor contractuale și a criteriilor de promovare în grade sau trepte profesionale imediat superioare a personalului contractual din sectorul bugetar plătit din fonduri publice, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 286/2011	15
29.	3	444. — Hotărâre privind aprobarea unei sume din bugetul asigurărilor pentru șomaj pe anul 2015 ce se va aloca pentru plata venitului lunar de completare pentru persoanele disponibilizate de la Societatea Națională Închideri de Mine Valea Jiului — S.A.	16
29.	4	★	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 191 din 31 martie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 271 ¹ și art. 271 ² din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii	4–8	Rectificări	16

HOTĂRĂRI ALE PARLAMENTULUI ROMÂNIEI**PARLAMENTUL ROMÂNIEI**

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

HOTĂRÂRE

pentru modificarea anexei la Hotărârea Parlamentului României nr. 18/2013 privind constituirea Comisiei comune a Camerei Deputaților și Senatului pentru elaborarea propunerilor legislative privind legile electorale, privind modificarea Legii partidelor politice și a Legii privind finanțarea partidelor politice și a campaniilor electorale

În temeiul art. 67 din Constituția României, republicată,

Parlamentul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Anexa la Hotărârea Parlamentului României nr. 18/2013 privind constituirea Comisiei comune a Camerei Deputaților și Senatului pentru elaborarea propunerilor legislative privind legile electorale, privind modificarea Legii partidelor politice și a Legii privind finanțarea partidelor politice și a campaniilor electorale, publicată în Monitorul Oficial al

României, Partea I, nr. 95 din 15 februarie 2013, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

— la capitolul I „Componenta Comisiei”, punctul 15, domnul senator Viorel Chiriac, aparținând Grupului parlamentar al PSD, este desemnat în calitate de membru în locul domnului senator Neagu Mihai.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților și de Senat în ședința comună din 16 iunie 2015, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,

IOAN CHELARU

București, 16 iunie 2015.

Nr. 25.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

HOTĂRÂRE

pentru modificarea anexei la Hotărârea Parlamentului României nr. 6/2013 privind aprobarea componenței nominale a Delegației Parlamentului României la Adunarea Parlamentară a Organizației pentru Securitate și Cooperare în Europa

În temeiul prevederilor art. 6 din Regulamentul activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului, aprobat prin Hotărârea Parlamentului României nr. 4/1992, republicat,

Parlamentul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Anexa la Hotărârea Parlamentului României nr. 6/2013 privind aprobarea componenței nominale a Delegației Parlamentului României la Adunarea Parlamentară a Organizației pentru Securitate și Cooperare în Europa, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 87 din

11 februarie 2013, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

— la capitolul II „Membri supleanți”, punctul 2, domnul deputat Petru Movilă, neafiliat, o înlocuiește în calitate de membru supleant pe doamna deputat Intotero Natalia-Elena, Grupul parlamentar al PSD.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților și de Senat în ședința comună din 16 iunie 2015, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,

IOAN CHELARU

București, 16 iunie 2015.

Nr. 26.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

HOTĂRÂRE

**pentru modificarea anexei la Hotărârea Parlamentului României nr. 66/2013 privind aprobarea
componenței nominale și a conducerii Delegației permanente a Parlamentului României
la Adunarea Parlamentară a Procesului de Cooperare din Europa de Sud-Est**

În temeiul prevederilor art. 6 din Regulamentul activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului, aprobat prin Hotărârea Parlamentului României nr. 4/1992, republicat,

Parlamentul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Anexa la Hotărârea Parlamentului României nr. 66/2013 privind aprobarea componenței nominale și a conducerii Delegației permanente a Parlamentului României la Adunarea Parlamentară a Procesului de Cooperare din Europa de Sud-Est, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I,

nr. 775 din 12 decembrie 2013, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

— la capitolul I „Membri titulari”, la punctul 4, domnul senator Popa Nicolae-Vlad, Grupul parlamentar PNL, o înlocuiește, în calitate de membru titular, pe doamna senator Boagiu Anca Daniela, Grupul parlamentar PNL.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților și de Senat în ședința comună din 16 iunie 2015, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
IOAN CHELARU

București, 16 iunie 2015.
Nr. 27.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

HOTĂRÂRE

**pentru modificarea anexei la Hotărârea Parlamentului României nr. 12/2013 privind aprobarea
componenței nominale a Delegației Parlamentului României la Adunarea Parlamentară
a Consiliului Europei**

În temeiul prevederilor art. 6 din Regulamentul activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului, aprobat prin Hotărârea Parlamentului nr. 4/1992, republicat,

Parlamentul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Anexa la Hotărârea Parlamentului României nr. 12/2013 privind aprobarea componenței nominale a Delegației Parlamentului României la Adunarea Parlamentară a Consiliului Europei, publicată în Monitorul Oficial al României,

Partea I, nr. 88 din 11 februarie 2013, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

— la capitolul II „Membri supleanți”, la punctul 5, domnul senator Popa Ion, Grupul parlamentar al PNL, îl înlocuiește pe domnul senator Ghișe Ioan, neafiliat.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților și de Senat în ședința comună din 16 iunie 2015, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
IOAN CHELARU

București, 16 iunie 2015.
Nr. 28.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

HOTĂRÂRE

pentru modificarea anexei la Hotărârea Parlamentului României nr. 15/2013 privind aprobarea componenței nominale a Comitetului director al Grupului Român al Uniunii Interparlamentare

În temeiul prevederilor art. 5 din Regulamentul activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului, aprobat prin Hotărârea Parlamentului României nr. 4/1992, republicat,

Parlamentul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Anexa la Hotărârea Parlamentului României nr. 15/2013 privind aprobarea componenței nominale a Comitetului director al Grupului Român al Uniunii Interparlamentare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 88 din 11 februarie 2013, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

— la punctul 5, domnul deputat Rădulescu Constantin, Grupul parlamentar al PSD, este desemnat în calitate de membru al Comitetului director al Grupului Român al Uniunii Interparlamentare pe locul rămas vacant ca urmare a încetării mandatului de deputat al domnului Mocanu Vasile.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților și de Senat în ședința comună din 16 iunie 2015, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,

IOAN CHELARU

București, 16 iunie 2015.

Nr. 29.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 191**

din 31 martie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 271¹ și art. 271² din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Simina Popescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 271¹ și art. 271² din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, excepție

ridicată de Societatea „Star Storage” — S.A. din București în Dosarul nr. 5.024/2/2014 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului nr. 905D/2014 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal răspunde, pentru autorul excepției, avocatul Alina Fețița, cu împuternicire avocațială depusă la dosar și pentru partea Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare în Informatică, avocatul Daniela Ilinca, cu împuternicire avocațială depusă la dosar. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 969D/2014, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. I pct. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2014 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, excepție ridicată de Societatea „Confer Group” — S.R.L. — lider al Asocierii Societatea „Confer Group” — S.R.L. — Societatea

„Institutul de Studii și Proiectări Căi Ferate” — S.A. din Bacău în Dosarul nr. 4.747/2/2014 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

4. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate, Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor.

6. Reprezentantii părților prezente și reprezentantul Ministerului Public sunt de acord cu măsura conexării cauzelor.

7. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 969D/2014 la Dosarul nr. 905D/2014, care a fost primul înregistrat.

8. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul avocatului autorului excepției, care solicită admiterea criticilor de neconstituționalitate. Precizează, în esență, că în urma Deciziei Curții Constituționale nr. 5 din 15 ianuarie 2015, excepția de neconstituționalitate a art. 271² alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 a devenit inadmisibilă, astfel încât, în prezent, există o necorelare între celelalte norme cuprinse în prevederile de lege criticate. Susține că instituirea garanției de bună conduită, care reprezintă o condiție de admisibilitate a acțiunii, blochează accesul liber la justiție, de vreme ce cuantumul acesteia implică costuri prohibitive pentru justițiabili. În acest sens, invocă aspecte din jurisprudența Curții Constituționale, spre exemplu, Decizia nr. 1.291 din 4 octombrie 2011 și Decizia nr. 1.202 din 5 octombrie 2010.

9. Avocatul părții Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare în Informatică solicită respingerea excepției, ca inadmisibilă, în privința prevederilor art. 271² alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006, ca urmare a Deciziei Curții Constituționale nr. 5 din 15 ianuarie 2015, și ca neîntemeiată, a celorlalte prevederi cuprinse în textele de lege criticate. Precizează că, în prezenta cauză, sunt formulate critici de neconstituționalitate similare celor deja examinate de Curtea Constituțională, în jurisprudența sa în materie, astfel încât susține menținerea acesteia.

10. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca devenită inadmisibilă în ceea ce privește prevederile art. 271² alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 și ca neîntemeiată în ceea ce privește prevederile art. 271¹ și ale art. 271² alin. (3)—(6) din același act normativ. În acest sens, invocă Decizia Curții Constituționale nr. 5 din 15 ianuarie 2015.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

11. Prin Încheierea din 18 septembrie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 5.024/2/2014, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 271¹ și art. 271² din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii**. Excepția a fost ridicată de Societatea „Star Storage” — S.A. din București într-o cauză având ca obiect soluționarea unei plângeri împotriva unei decizii a Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor.

12. Prin Încheierea din 18 septembrie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 4.747/2/2014, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a**

prevederilor „punctului 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2014 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii”. Excepția a fost ridicată de Societatea „Confer Group” — S.R.L. — lider al Asocierii Societatea „Confer Group” — S.R.L. — Societatea „Institutul de Studii și Proiectări Căi Ferate” — S.A. într-o cauză având ca obiect soluționarea unei plângeri împotriva unei decizii a Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor.

13. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorii susțin, în esență, că stabilirea obligației de plată a garanției de bună conduită drept condiție de admisibilitate a acțiunii este de natură a împiedica liberul acces la justiție. De asemenea, susțin că liberul acces la justiție este îngădit prin cuantumul garanției de bună conduită. Sunt invocate aspecte din jurisprudența Curții Constituționale, spre exemplu, deciziile nr. 1.291 din 4 octombrie 2011 și nr. 40 din 29 ianuarie 2004, din care rezultă că instituirea unei cauțiuni nu împiedică accesul liber la justiție, în măsura în care plata respectivei cauțiuni nu constituie o condiție de admisibilitate a acțiunii înseși. Or, garanția de bună conduită încalcă art. 21 din Constituție, câtă vreme constituirea acesteia reprezintă o condiție de admisibilitate a acțiunii prin care se tinde la anularea unui act al autorității contractante.

14. Susțin, de asemenea, că prevederile de lege criticate au ca efect instituirea unor costuri prohibitive pentru justițiabilii care înțeleg să își exercite dreptul de a contesta actele autorităților contractante, în cadrul procedurilor de atribuire. Valoarea garanției, care este de 1% din valoarea estimată a contractului ce urmează a fi atribuit și care poate ajunge la 25.000 euro în cazul contractelor de servicii sau furnizare, respectiv la 100.000 euro în cazul contractelor de lucrări, este vădit excesivă, iar la sumele arătate se adaugă costurile constituirii garanției, asociate emiterii unei scrisori de garanție bancară sau unei polițe de asigurare. În susținerea criticii de neconstituționalitate sunt invocate deciziile Curții Constituționale nr. 1.202 din 5 octombrie 2010 și nr. 778 din 12 mai 2009 prin care s-a statuat că, deși prestațiile judecătorești nu trebuie și nu pot fi în toate cazurile, gratuite, totuși, cuantumul taxelor judiciare de timbru nu poate fi prohibitiv pentru justițiabil.

15. În fine, arată că stabilirea unei sancțiuni pecuniare în sarcina operatorilor economici pentru obținerea unui rezultat nefavorabil, ca urmare a exercitării unui drept, încalcă efectivitatea accesului liber la justiție. Accesul la instanța de judecată al persoanelor interesate în a declanșa controlul judecătorec este obstructat prin instituirea unei obligații deosebit de oneroase în sarcina acestora, iar caracterul oneros este cu atât mai evident cu cât, în cazul respingerii demersului juridic al justițiabilului, autoritatea contractantă este nu doar îndreptățită, ci chiar obligată, să execute garanția de bună conduită. Reținerea sumelor operează pur și simplu, la prima cerere a autorității contractante, fără fi condiționată de obligarea acesteia de a face dovada vreunui prejudiciu cauzat de operatorul economic contestator.

16. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal** își exprimă opinia în sensul neconstituționalității reglementărilor criticate, sens în care apreciază că nu doar cuantumul, ci și configurația juridică a intitulatului „*garanții de bună conduită*” este de natură a impieta în mod grav asupra dreptului operatorilor economici la un remediu efectiv împotriva actelor autorităților contractante. Cu toate că este intitulată „*garanție*”, iar scopul afirmat legislativ al acesteia este „*de a proteja autoritatea contractantă de riscul unui eventual comportament necorespunzător*”, din reglementarea

națională nu reiese care este modul în care autoritatea contractantă este „protejată” prin reținerea garanției în cazul respingerii contestației/cererii/plângerii. Dacă legiuitorul a avut cumva în vedere scopul despăgubirii autorității contractante pentru eventuale prejudicii aduse de întârzierea derulării procedurii prin formularea de contestații nejustificate, similar rațiunii cauțiunilor, atunci reținerea în final a garanției s-ar fi impus a fi condiționată de probarea unui prejudiciu. Cu toate că în expunerea de motive a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2014 de modificare și completare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006, care a introdus textele supuse analizei, se face vorbire despre un „*mecanism comprehensiv care să descurajeze contestațiile abuzive*”, în textul ordonanței de urgență se vorbește despre „*comportament necorespunzător*”. Deși sintagma „*comportament necorespunzător*” uzitată de legiuitor nu este definită de acesta, sfera ei poate fi circumscrisă de instanță ca subsumând orice contestație nefondată împotriva actelor autorității contractante, aspect care reiese din lecturarea textului art. 271² alin. (1), potrivit căruia, în caz de respingere a contestației/cererii, autoritatea contractantă este obligată a reține garanția de bună conduită. Premisa reținerii garanției nu este nici formularea unei contestații abuzive, eventual coroborată cu producerea vreunui prejudiciu, nici măcar a unei contestații vădit nefondate, ci pur și simplu formularea unei contestații, care, în cele din urmă, se vedește a fi nefondată. Intitulată „*garanție de bună conduită*”, se aseamănă, pe de o parte, cu taxele judiciare de timbru, suma fiind achitată în avans, soluționarea contestației/cererii/plângerii fiind condiționată de plata prealabilă a acesteia, putând fi recuperată doar dacă a fost admisă contestația/cererea/plângerea. Pe de altă parte, ceea ce diferențiază esențial garanția de bună conduită de taxa judiciară de timbru este imposibilitatea absolută de a obține o eventuală amânare, eşalonare, reducere sau scutire de la plata garanției, în considerarea situației concrete a operatorului economic, după cum permite, în materia taxelor de timbru, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru.

17. Instanța consideră că garanția de bună conduită, prin quantum, dar mai ales prin configurația ei juridică, constituie mai degrabă, o sancțiune aplicată operatorilor/ofertanților pentru formularea unor contestații/cererii/plângeri neîntemeiate, nicidecum o garanție, aducând atingere accesului efectiv la o cale de atac împotriva actelor autorității contractante, precum și caracterului gratuit al jurisdicțiilor administrative.

18. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

19. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Precizează că Ministerul Justiției, în faza procedurii de avizare a proiectului de ordonanță de urgență, a semnalat, în avizul cu observații transmis inițiatorului proiectului de act normativ, prin Adresa nr. 55.224/2014, că, referitor la introducerea garanției de bună conduită, ca și condiție prealabilă pentru contestarea actului administrativ, revine Curții Constituționale competența de a se pronunța, în eventualitatea unui control de constituționalitate, dacă prin quantumul concret se aduce atingere principiului liberului acces la justiție. Invocă Decizia Curții Constituționale nr. 35 din 5 februarie 2013, iar, în ceea ce privește eventuala încălcare a prevederilor art. 126 alin. (6) din Constituție, precizează că reglementarea nu este de natură a împiedica posibilitatea de exercitare a controlului judecătoresc al actelor administrative ale autorităților publice pe calea contenciosului administrativ.

20. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

21. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

22. Obiectul excepției de neconstituționalitate, în Dosarul nr. 905D/2014, îl constituie prevederile art. 271¹ și art. 271² din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 418 din 15 mai 2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 337/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 625 din 20 iulie 2006, cu modificările și completările ulterioare.

23. În același timp, Curtea observă că, potrivit încheierii de sesizare din Dosarul nr. 969D/2014, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. I pct. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2014 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 486 din 30 iunie 2014. Prevederile art. I pct. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2014 introduc în cuprinsul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006 două noi articole, și anume art. 271¹ și art. 271².

24. Astfel, având în vedere art. 62 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, potrivit căruia „*Dispozițiile de modificare și de completare se încorporează, de la data intrării lor în vigoare, în actul de bază, identificându-se cu acesta*”, Curtea reține ca obiect al excepției de neconstituționalitate prevederile art. 271¹ și art. 271² din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 337/2006, cu modificările și completările ulterioare, care au următorul cuprins:

— Art. 271¹: „(1) În scopul de a proteja autoritatea contractantă de riscul unui eventual comportament necorespunzător, contestatorul are obligația de a constitui garanția de bună conduită pentru întreaga perioadă cuprinsă între data depunerii contestației/cererii/plângerii și data rămânerii definitive a deciziei Consiliului/hotărârii instanței de judecată de soluționare a acesteia.

(2) Contestația/Cererea/Plângerea va fi respinsă în cazul în care contestatorul nu prezintă dovada constituirii garanției prevăzute la alin. (1).

(3) Garanția de bună conduită se constituie prin virament bancar sau printr-un instrument de garantare emis în condițiile legii de o societate bancară ori de o societate de asigurări și se depune în original la sediul autorității contractante și în copie la Consiliu sau la instanța de judecată, odată cu depunerea contestației/cererii/plângerii.

(4) Quantumul garanției de bună conduită se stabilește prin raportare la valoarea estimată a contractului ce urmează a fi atribuit, astfel:

a) 1% din valoarea estimată, dacă aceasta este mai mică decât pragurile valorice prevăzute la art. 55 alin. (2) lit. a) și b);

b) 1% din valoarea estimată, dacă aceasta este mai mică decât pragurile valorice prevăzute la art. 55 alin. (2) lit. c), dar nu mai mult decât echivalentul în lei a 10.000 euro, la cursul BNR de la data constituirii garanției;

c) 1% din valoarea estimată, dacă aceasta este egală sau mai mare decât pragurile valorice prevăzute la art. 55 alin. (2) lit. a) și b), dar nu mai mult decât echivalentul în lei a 25.000 euro, la cursul BNR de la data constituirii garanției;

d) 1% din valoarea estimată, dacă aceasta este egală sau mai mare decât pragurile valorice prevăzute la art. 55 alin. (2) lit. c), dar nu mai mult decât echivalentul în lei a 100.000 euro, la cursul BNR de la data constituirii garanției.

(5) Garanția de bună conduită trebuie să aibă o perioadă de valabilitate de cel puțin 90 de zile, să fie irevocabilă și să prevadă plata necondiționată la prima cerere a autorității contractante, în măsura în care contestația/cererea/plângerea va fi respinsă.

(6) În cazul în care, în ultima zi de valabilitate a garanției de bună conduită, decizia Consiliului sau hotărârea instanței de judecată nu este rămasă definitivă, iar contestatorul nu a prelungit valabilitatea garanției de bună conduită în aceleași condiții de la alin. (1)—(5), autoritatea contractantă va reține garanția de bună conduită. Prevederile art. 271² alin. (3)—(5) se aplică în mod corespunzător.

(7) Prevederile alin. (1)—(6) se aplică în mod corespunzător și în situația în care plângerea împotriva deciziei Consiliului este formulată de o altă persoană decât autoritatea contractantă sau contestator, conform art. 281.”

—Art. 271²: „(1) În cazul în care contestația este respinsă de către Consiliu sau de către instanța de judecată, atunci când contestatorul se adresează direct instanței, autoritatea contractantă are obligația de a reține garanția de bună conduită de la momentul rămânerii definitive a deciziei Consiliului/hotărârii instanței de judecată. Reținerea se aplică pentru loturile la care contestația a fost respinsă.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică și în cazul în care contestatorul renunță la contestație/cerere/plângere.

(3) Măsura prevăzută la alin. (1) nu va fi aplicată în cazul în care Consiliul/instanța de judecată respinge contestația ca rămasă fără obiect sau în cazul în care s-a renunțat la contestație/cerere/plângere, ca urmare a adoptării de către autoritatea contractantă a măsurilor de remediere necesare, în condițiile art. 256³ alin. (1).

(4) În situația în care Consiliul admite contestația, respectiv instanța competentă admite plângerea formulată împotriva deciziei Consiliului de respingere a contestației, autoritatea contractantă are obligația de a restitui contestatorului garanția de bună conduită, în cel mult 5 zile de la momentul rămânerii definitive a deciziei/hotărârii.

(5) În situația în care contestatorul se adresează direct instanței de judecată și aceasta admite cererea introdusă, prevederile alin. (4) se aplică în mod corespunzător.

(6) Sumele încasate de autoritatea contractantă din executarea garanției de bună conduită reprezintă venituri ale autorității contractante.”

25. În opinia autorilor excepției, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 21 referitor la accesul liber la justiție și art. 126 alin. (6) privind controlul judecătoresc al actelor administrative ale autorităților publice pe calea contenciosului administrativ.

26. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile art. 271¹ și art. 271² din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 au mai făcut obiect al

controlului de constituționalitate, iar prin Decizia nr. 5 din 15 ianuarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 188 din data de 19 martie 2015, Curtea Constituțională a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 271¹ și ale art. 271² alin. (3)—(6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

27. Cu acel prilej, Curtea a reținut, în esență, că plângerea formulată împotriva deciziei Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor la instanța judecătorească este o cale de atac, aspect ce reiese atât din prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006 care constituie reglementarea specială în materia achizițiilor publice, cât și din cele statuate prin jurisprudența Curții Constituționale referitoare la calea de atac împotriva deciziei organului de jurisdicție administrativă. În acest sens este Decizia nr. 296 din 22 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 576 din 1 august 2014.

28. Referitor la legitimitatea constituțională a procedurilor administrativ-jurisdicționale, Curtea, în jurisprudența sa, a statuat, de principiu, că instituirea unei proceduri administrativ-jurisdicționale nu contravine dispozițiilor constituționale atât timp cât decizia organului administrativ de jurisdicție poate fi atacată în fața unei instanțe judecătorești, iar existența unor organe administrative de jurisdicție nu poate să ducă la înlăturarea intervenției instanțelor judecătorești în condițiile legii, sens în care este Decizia Plenumului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994, și Decizia nr. 284 din 27 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 344 din 21 mai 2012. De asemenea, pe lângă această exigență, desprinsă din jurisprudență, potrivit art. 21 alin. (4) din Constituție, jurisdicțiile speciale administrative trebuie să fie facultative și gratuite, în acest sens fiind și Decizia nr. 80 din 16 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 246 din 7 aprilie 2014, paragrafele 63—66.

29. În ceea ce privește gratuitatea jurisdicțiilor-administrative raportat la prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006, analizând dispozițiile ce reglementează procedura soluționării contestațiilor în fața Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, Curtea a constatat că nu există nicio normă care să ateste existența vreunei taxe sau cauțiuni care să se facă venit la bugetul de stat sau la bugetul autorității administrativ-jurisdicționale. Curtea a reținut că gratuitatea consacrată de norma constituțională cuprinsă în art. 21 alin. (4) semnifică lipsa oricărei contraprestații pecuniare din partea persoanei care, alegând calea contenciosului administrativ-jurisdicțional, beneficiază gratuit de serviciul prestat de autoritatea administrativ-jurisdicțională. În acest sens este Decizia nr. 282 din 27 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 317 din 11 mai 2012.

30. Dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006 nu fixează imperativ urmarea căii de atac administrativ-jurisdicționale, ci o prevăd ca facultate de care beneficiază persoana care se consideră vătămată. De altfel, rațiunea pentru care legiuitorul a prevăzut această cale a fost aceea de a institui o modalitate eficientă de prevenire și limitare a abuzului de drept, având în vedere faptul că soluționarea contestațiilor în materia achizițiilor publice este necesar să se desfășoare și să se judece după o procedură caracterizată prin celeritate. Existența acestei căi nu împiedică respectiva persoană să apeleze direct la calea de atac judiciară, în măsura în care apreciază că aceasta îi servește mai bine interesele. Nicio dispoziție din cuprinsul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006 nu prevede că actele autorităților contractante pot fi atacate numai la Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor, astfel cum nicio dispoziție din

aceiași act normativ nu împiedică persoana să se adreseze numai instanțelor de judecată. Neexistând stabilită o interdicție în privința sesizării directe a instanțelor de judecată, persoanele pot recurge la această sesizare, în acest sens fiind și Decizia nr. 284 din 27 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 344 din 21 mai 2012.

31. Față de cele prezentate mai sus, Curtea a constatat că este neîntemeiată critica de neconstituționalitate raportată la art. 21 alin. (4) din Constituție, potrivit căruia „*Jurisdicțiile speciale administrative sunt facultative și gratuite.*”

32. Referitor la critica de neconstituționalitate raportată la dispozițiile constituționale ale art. 21 alin. (1) și (2), Curtea, în jurisprudența sa, a statuat în mod constant că liberul acces la justiție semnifică faptul că orice persoană poate sesiza instanțele judecătorești în cazul în care consideră că drepturile, libertățile sau interesele sale legitime au fost încălcate, iar nu faptul că acest acces nu poate fi supus niciunei condiționări; competența de a stabili regulile de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești revenindu-i legiuitorului, prevederile criticate fiind o aplicare a dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 126 alin. (2), potrivit cărora „*Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege*”, sens în care este Decizia nr. 221 din 21 aprilie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 516 din 17 iunie 2005.

33. În acest context, Curtea a reținut faptul că, astfel cum reiese din preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2014, care modifică și completează Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006, legiuitorul delegat, având în vedere necesitatea adoptării unor măsuri urgente care să fluidizeze procedura de atribuire a contractelor de achiziții publice și care să protejeze autoritățile contractante împotriva depunerii unor contestații abuzive care tind să modifice scopul pentru care au fost instituite căile de atac în domeniul achizițiilor publice, a instituit garanția de bună conduită. Așadar, dispozițiile

criticate, prin instituirea garanției de bună conduită, astfel cum aceasta a fost introdusă prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2014, reglementează reguli procedurale specifice cu privire la judecarea contestației în materia achizițiilor publice, fără a putea fi calificate ca fiind o îngrădire a dreptului de acces liber la justiție.

34. În consecință, Curtea nu a reținut critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 271¹ și ale art. 271² alin. (3)—(6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006, raportată la art. 21 alin. (1) și (2) din Constituție.

35. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale în materie, soluția și considerentele cuprinse în deciziile anterior menționate își găsesc aplicabilitatea și în cauza de față.

36. Distinct de acestea, reținând că deciziile Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor pot fi supuse controlului instanței judecătorești, Curtea constată că dispozițiile art. 126 alin. (6) din Constituție nu sunt sub niciun aspect încălcate.

37. Pe de altă parte, Curtea precizează că, prin Decizia nr. 5 din 15 ianuarie 2015, citată mai sus, a admis excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 271² alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006, constatând că aceste norme sunt neconstituționale. În aceste condiții, sunt incidente dispozițiile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora „*Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale*”. Ca urmare, având în vedere că data sesizării Curții Constituționale este anterioară publicării Deciziei nr. 5 din 15 ianuarie 2015 în Monitorul Oficial al României, Partea I, Curtea constată că excepția art. 271² alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 a devenit inadmisibilă.

38. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea „Star Storage” — S.A. din București în Dosarul nr. 5.024/2/2014 și de Societatea „Confer Group” — S.R.L. — lider al Asocierii Societatea „Confer Group” — S.R.L. — Societatea „Institutul de Studii și Proiectări Căi Ferate” — S.A. în Dosarul nr. 4.747/2/2014, dosare ale Curții de Apel — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și constată că prevederile art. 271¹ și ale art. 271² alin. (3)—(6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

2. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 271² alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, excepție ridicată de aceiași autori, în aceleași dosare ale aceleiași instanțe judecătorești.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 31 martie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Simina Popescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 351

din 7 mai 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor

Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/2013 pentru modificarea Legii nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Bianca Drăghici	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor articolului unic pct. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2013 pentru modificarea Legii nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, excepție ridicată de Pavel Roman, Filimon Ioan Tamaș, Raul-Cristian Burac, Ioan Dan, Cosmin Adrian Șora și Sorin-Marcel Cirtî în Dosarul nr. 1.077/30/2014 al Tribunalului Timiș — Secția de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.143D/2014.

2. La apelul nominal răspunde autorul excepției de neconstituționalitate Sorin-Marcel Cirtî, lipsind celelalte părți. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că, la dosar, partea Agenția Națională de Administrare Fiscală a depus concluzii scrise prin care solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate invocate.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul autorului excepției prezent, care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate. În acest sens, apreciază că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2013 este discriminatorie și subiectivă, deoarece permite autorităților și instituțiilor publice redistribuirea funcționarilor publici.

5. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

6. Prin Încheierea din 29 octombrie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 1.077/30/2014, **Tribunalul Timiș — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor articolului unic pct. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2013 pentru modificarea Legii nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici.** Excepția a fost ridicată de Pavel Roman, Filimon Ioan Tamaș, Raul-Cristian Burac, Ioan Dan, Cosmin Adrian Șora și Sorin-Marcel Cirtî într-o cauză având ca obiect anularea unor decizii privind eliberarea din funcții publice și obligarea părții Agenția Națională de Administrare Fiscală la numirea reclamanților în alte funcții publice corespunzătoare și la plata unor despăgubiri.

7. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că atât Agenția Națională de Administrare Fiscală, cât și Garda Financiară sunt instituții

fundamentale ale statului, întrucât aceste autorități publice funcționează în subordinea Guvernului și, respectiv, a Ministerului Finanțelor Publice. Astfel, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2013 vizează instituții și autorități publice din subordinea Guvernului și, respectiv, a Ministerului Finanțelor Publice, autorități prevăzute la art. 116—117 din Constituție. De asemenea, este invocată jurisprudența Curții Constituționale referitoare la instituțiile fundamentale ale statului.

8. Apreciază că modificarea, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2013, a dispozițiilor art. 99 alin. (5) și (6) din Legea nr. 188/1999, afectează statutul funcționarilor publici și are drept rezultat încălcarea obiectului propriu de reglementare al legii, astfel cum acesta este definit la art. 1 alin. (1), ceea ce este inadmisibil. Astfel, în acord cu jurisprudența instanței constituționale, o asemenea modificare contravine art. 1 alin. (5) din Constituție, referitor la calitatea legii. Arată că, în același sens, art. 52 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, prevede că dispozițiile generale cuprind prevederi care orientează întreaga reglementare, determină obiectul și principiile acesteia.

9. **Tribunalul Timiș — Secția de contencios administrativ și fiscal** își exprimă opinia în sensul că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată, întrucât critica referitoare la domeniile în care nu pot fi adoptate ordonanțe de urgență nu poate fi reținută, având în vedere considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 366 din 25 iunie 2014.

10. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

11. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece textul de lege criticat nu vizează structura organizatorică a unor instituții fundamentale ale statului, nu afectează capacitatea administrativă și nici funcționarea acestora, ci creează un cadru legal care asigură conducătorilor autorităților și instituțiilor publice posibilitatea asigurării cu personal a cărui calificare să poată conduce la atingerea obiectivelor strategice, conform principiilor controlului intern managerial.

12. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile articolului unic pct. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2013 sunt constituționale. În acest sens, susține că, în Nota de fundamentare a ordonanței de urgență, se arată că existența situației extraordinare, de care textul constituțional condiționează posibilitatea Guvernului de a recurge la această modalitate de delegare legislativă, este justificată, în primul rând, de procesul de restructurare și eficientizare a administrației publice centrale și locale, flexibilitatea pieței muncii. Așadar, situația avută în vedere de Guvern poate fi calificată ca fiind una extraordinară, astfel încât, pe cale de consecință, se poate susține existența unei urgențe în adoptarea reglementării criticate.

13. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile scrise depuse de partea Agenția Națională de Administrare Fiscală, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

15. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, prevederile articolului unic pct. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2013 pentru modificarea Legii nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 29 august 2013. Însă, din examinarea notelor autorilor, depuse în motivarea excepției, Curtea reține că obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/2013 pentru modificarea Legii nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, în ansamblul ei.

16. Autorii excepției susțin că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor art. 115 alin. (6) din Constituție, potrivit căruia ordonanțele de urgență nu pot fi adoptate în domeniul legilor constituționale, nu pot afecta regimul instituțiilor fundamentale ale statului, drepturile, libertățile și îndatoririle prevăzute de Constituție, drepturile electorale și nu pot viza măsuri de trecere silită a unor bunuri în proprietate publică.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că Legea nr. 188/1999 este o lege specială care reglementează regimul general al raporturilor juridice dintre funcționarii publici și stat sau administrația publică locală, prin autoritățile administrative autonome ori prin autoritățile și instituțiile publice ale administrației publice centrale și locale, și are scopul de a asigura un serviciu public stabil, profesionist, transparent, eficient și imparțial, în interesul cetățenilor, precum și al autorităților și instituțiilor publice din administrația publică centrală și locală.

18. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2013, supusă controlului de constituționalitate, modifică Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 29 mai 2007, cu modificările și completările ulterioare, introducând instituția redistribuirii funcționarilor publici. Astfel, potrivit notei de fundamentare a acesteia, legiuitorul, plecând de la ideea flexibilizării forței de muncă, a asigurării personalului necesar în funcție de nevoile efective ale diferitelor componente ale sectorului bugetar, a înțeles să reglementeze instituția redistribuirii funcționarilor publici cărora le-au încetat raporturile de serviciu din motive neimputabile lor, în special în situația în care autoritatea sau instituția publică își reduce personalul ca urmare a reorganizării instituțiilor, prin reducerea posturilor ocupate de funcționarii publici.

19. Curtea observă că articolul unic pct. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2013 modifică art. 99 alin. (5) și (6) din Legea nr. 188/1999, în sensul că: „(5) În cazurile prevăzute la alin. (1) lit. b), c) și e), în perioada de preaviz, dacă în cadrul autorității sau instituției publice există funcții publice vacante corespunzătoare, aceasta poate să le pună la dispoziția funcționarilor publici.

(6) În cazurile prevăzute la alin. (1) lit. a)—c) și e), dacă nu există funcții publice vacante corespunzătoare în cadrul autorității sau instituției publice, autoritatea ori instituția publică poate solicita Agenției Naționale a Funcționarilor Publici, în

perioada de preaviz, lista funcțiilor publice vacante. În cazul în care există o funcție publică vacantă corespunzătoare, funcționarul public poate fi transferat în interesul serviciului sau la cerere, pe baza acordului conducătorului autorității sau instituției publice unde se realizează transferul.”

20. Curtea observă că art. 99 alin. (5) și (6) din Legea nr. 188/1999, anterior modificării prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2013, prevedea următoarele:

„(5) În cazurile prevăzute la alin. (1) lit. b), c) și e), în perioada de preaviz, dacă în cadrul autorității sau instituției publice există funcții publice vacante corespunzătoare, aceasta are obligația de a le pune la dispoziție funcționarilor publici.

(6) În cazurile prevăzute la alin. (1) lit. a)—c) și e), dacă nu există funcții publice vacante corespunzătoare în cadrul autorității sau instituției publice, autoritatea ori instituția publică are obligația de a solicita Agenției Naționale a Funcționarilor Publici, în perioada de preaviz, lista funcțiilor publice vacante. În cazul în care există o funcție publică vacantă corespunzătoare, identificată în perioada de preaviz, funcționarul public va fi transferat în interesul serviciului sau la cerere.”

21. Curtea reține că alineatul (1) al art. 99 din Legea nr. 188/1999 la care fac referire alineatele (5) și (6) ale aceluiași articol, atât în vechea, cât și în noua formă, prevede că persoana care are competența legală de numire în funcția publică va dispune eliberarea din funcția publică prin act administrativ, care se comunică funcționarului public în termen de 5 zile lucrătoare de la emitere, în următoarele cazuri: a) autoritatea sau instituția publică și-a încetat activitatea ori a fost mutată într-o altă localitate, iar funcționarul public nu este de acord să o urmeze; b) autoritatea sau instituția publică își reduce personalul ca urmare a reorganizării activității, prin reducerea postului ocupat de funcționarul public; c) ca urmare a admiterii cererii de reintegrare în funcția publică ocupată de către funcționarul public a unui funcționar public eliberat sau destituit nelegal ori pentru motive neîntemeiate, de la data rămânerii definitive și irevocabile a hotărârii judecătorești prin care s-a dispus reintegrarea; d) pentru incompetența profesională, în cazul obținerii calificativului „nesatisfăcător” la evaluarea performanțelor profesionale individuale; e) funcționarul public nu mai îndeplinește condiția prevăzută la art. 54 lit. g); f) starea sănătății fizice sau/și psihice a funcționarului public, constatată prin decizie a organelor competente de expertiză medicală, nu îi mai permite acestuia să își îndeplinească atribuțiile corespunzătoare funcției publice deținute; g) ca urmare a refuzului neîntemeiat al înaltului funcționar public de acceptare a numirii în condițiile art. 93, în sensul că sunt supuși mobilității în funcție și prezintă disponibilitate la numirile în funcțiile publice.

22. Pe de altă parte, Curtea constată că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2013 consacră soluția legislativă a posibilității redistribuirii funcționarilor publici cărora le-au încetat raporturile de serviciu din motive neimputabile lor și elimină o garanție acordată acestora de Legea nr. 188/1999, în situația în care sunt eliberați din funcție pentru motive neimputabile. Astfel, obligația autorității sau instituției publice de a pune la dispoziția funcționarului public o funcție publică vacantă corespunzătoare, în cazul în care, în perioada de preaviz, se constată existența unei astfel de funcții, devine, prin efectul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/2013, doar o *posibilitate*, aflată la latitudinea sa.

23. Art. 115 alin. (6) din Legea fundamentală se referă la constituționalitatea extrinsecă a actului normativ și stabilește regimul particular al ordonanței de urgență. Astfel, în ceea ce privește domeniul în care ordonanța de urgență poate reglementa, Curtea constată că Guvernul este ținut de dispozițiile art. 115 alin. (6), în sensul că ordonanțele de urgență nu pot fi adoptate în domeniul legilor constituționale, nu pot afecta regimul instituțiilor fundamentale ale statului, drepturile, libertățile și îndatoririle prevăzute de Constituție, drepturile electorale și nu pot viza măsuri de trecere silită a unor bunuri în proprietate publică. Așadar, condițiile impuse constituie veritabile limitări ale competenței atribuite Guvernului, ordonanța de

urgentă neputând fi emisă în domeniile menționate la art. 115 alin. (6) din Constituție din moment ce Guvernul nu are legitimitate constituțională în acest sens (a se vedea, în acest sens, și Decizia nr. 55 din 5 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 136 din 25 februarie 2014).

24. În jurisprudența sa, Curtea a stabilit că „se poate deduce că interdicția adoptării de ordonanțe de urgență este totală și necondiționată atunci când menționează că «nu pot fi adoptate în domeniul legilor constituționale» și că «nu pot viza măsuri de trecere silită a unor bunuri în proprietate publică». În celelalte domenii prevăzute de text, ordonanțele de urgență nu pot fi adoptate dacă «afectează», dacă au consecințe negative, dar, în schimb, pot fi adoptate dacă, prin reglementările pe care le conțin, au consecințe pozitive în domeniile în care intervin”. În continuare, Curtea a arătat că „verbul «a afecta» este susceptibil de interpretări diferite, așa cum rezultă din unele dicționare. Din punctul de vedere al Curții, aceasta urmează să rețină numai sensul juridic al noțiunii, sub diferite nuanțe, cum ar fi: «a suprima», «a aduce atingere», «a prejudicia», «a vătăma», «a leza», «a antrena consecințe negative»” (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 1.189 din 6 noiembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 787 din 25 noiembrie 2008).

25. Or, sub aspectele criticate de autorii excepției de neconstituționalitate, dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/2013 afectează atât dreptul la muncă al funcționarului public, cât și statutul acestuia, astfel cum acesta este reglementat de Legea nr. 188/1999, lege care reprezintă o valorificare a prevederilor constituționale ale art. 73 alin. (3) lit. j). Astfel, dispozițiile art. 99 alin. (5) și (6) din Legea nr. 188/1999 în forma anterioară, modificate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2013, instituiau o garanție a exercitării dreptului la muncă, prevăzând că în perioada de preaviz, dacă în cadrul autorității sau instituției publice existau funcții publice vacante corespunzătoare, aceasta avea **obligația** de a le pune la dispoziția funcționarilor publici.

26. Referitor la art. 41 din Constituție, privind munca și protecția socială a muncii, instanța de contencios constituțional reține că, în jurisprudența sa — de exemplu, prin Decizia nr. 1.221 din 12 noiembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 804 din 2 decembrie 2008 — a stabilit *expressis verbis* că dreptul la muncă este un drept complex, care include și dreptul la salariu, precum și dreptul la protecția socială a muncii. Prin urmare, Curtea reține că toate componentele și garanțiile dreptului la muncă trebuie să fie instituite pe calea unor

norme imperative și nu permissive, cum sunt cele instituite prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2013, care dau posibilitatea angajatorului, la libera sa apreciere, să pună la dispoziția funcționarului public funcții publice vacante corespunzătoare. Ca atare, acest drept complex, deși consacrat la nivel constituțional, devine formal și iluzoriu.

27. Totodată, Curtea reține că, prin Decizia nr. 414 din 14 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 291 din 4 mai 2010, cu referire la domeniul administrației publice, a constatat „existența unei vădite instabilități legislative, [...] ceea ce pune sub semnul întrebării [...] și scopul Legii nr. 188/1999, care prevede în mod expres la art. 1 alin. (2) că acesta este reprezentat de crearea unui *serviciu public stabil*”.

28. În contextul unei anumite instabilități deja create prin organizări și reorganizări instituționale, operate tot prin ordonanțe de urgență, actul normativ supus controlului de constituționalitate, respectiv Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2013, elimină, practic, o garanție acordată de lege funcționarului public eliberat din funcție pentru motive neimputabile, și anume aceea a reîncadrării sale într-o funcție publică vacantă corespunzătoare pregătirii sale. Noua reglementare stabilește doar o *posibilitate*, aflată la latitudinea exclusivă a autorității sau instituției publice, de a reîncadra funcționarul public eliberat din funcție pentru motive neimputabile, fără stabilirea unor condiții sau criterii care să realizeze o minimă circumstanțiere a deciziei acestei entități. Ca urmare, funcționarul public rămâne la aprecierea discreționară a autorității sau instituției publice, fără opțiunea de a-și valorifica prerogativa pe care legea i-o oferă.

29. În concluzie, este afectat, în sens negativ, atât dreptul la muncă al funcționarului public, cât și regimul juridic al funcției publice și, prin urmare, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2013 contravine prevederilor art. 115 alin. (6) din Constituție.

30. În considerarea celor arătate mai sus, precum și a scopului declarat al Legii nr. 188/1999, și anume acela de a asigura un serviciu public stabil, profesionist, transparent, eficient și imparțial, în interesul cetățenilor, precum și al autorităților și instituțiilor publice din administrația publică centrală și locală, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2013 pentru modificarea Legii nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici este neconstituțională în ansamblul său.

31. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Admite excepția de neconstituționalitate ridicată de Pavel Roman, Filimon Ioan Tamaș, Raul-Cristian Burac, Ioan Dan, Cosmin Adrian Șora și Sorin-Marcel Cîrți în Dosarul nr. 1.077/30/2014 al Tribunalului Timiș — Secția de contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/2013 pentru modificarea Legii nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici sunt neconstituționale.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Tribunalului Timiș — Secția de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 7 mai 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Bianca Drăghici

ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 36/2013 privind aplicarea în perioada 2013—2018 a unor măsuri de protecție socială acordată persoanelor disponibilizate prin concedieri colective efectuate în baza planurilor de disponibilizare

Având în vedere că, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 36/2013 privind aplicarea în perioada 2013—2018 a unor măsuri de protecție socială acordată persoanelor disponibilizate prin concedieri colective efectuate în baza planurilor de disponibilizare, aprobată cu completări prin Legea nr. 259/2013, au fost reglementate măsuri de protecție socială de care beneficiază persoanele disponibilizate prin concedieri colective efectuate în baza unui plan de disponibilizare în vederea redresării activității, din cadrul unor societăți naționale, regii autonome, companii naționale și societăți comerciale cu capital majoritar de stat, institute naționale de cercetare-dezvoltare, precum și al societăților comerciale și regiilor autonome subordonate autorităților administrației publice locale,

întrucât pentru unii operatori economici prevăzuți de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 36/2013, aprobată cu completări prin Legea nr. 259/2013, pentru care este necesară adoptarea de măsuri de disponibilizare colectivă, nu se pot întocmi, din motive independente, care țin de specificul activității operatorului economic, planuri de disponibilizare în vederea redresării activității,

luând în considerare necesitatea îndeplinirii scopului prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 36/2013, aprobată cu completări prin Legea nr. 259/2013, respectiv luarea unor măsuri urgente pentru atenuarea impactului social al proceselor de disponibilizare, pentru protecția socială a salariaților operatorilor economici,

având în vedere că în situația în care nu se pot întocmi, din motive independente, care țin de specificul operatorului economic, planuri de disponibilizare în vederea redresării activității se află un număr de doi operatori economici, respectiv Regia Autonomă pentru Activități Nucleare Drobeta-Turnu Severin, al cărei obiect principal de activitate este producerea de apă grea, și Societatea Națională Închideri de Mine Valea Jiului — S.A., a cărei durată este limitată în timp, până la închiderea definitivă în anul 2018 a exploatărilor de cărbune,

întrucât pentru Regia Autonomă pentru Activități Nucleare Drobeta-Turnu Severin odată cu atingerea nivelului maxim de constituire a stocurilor de rezervă de stat la produsul apă grea destinată Centralei nucleare-electrice Cernavodă, atât pentru primele încărcături, cât și pentru consumul tehnologic al unităților 1—4 pe întreaga perioadă de exploatare a acestora, Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale nu va mai prelua la rezerva de stat cantități de apă grea, cu consecința reducerii activității ca urmare a opririi controlate și în siguranță a activității de producere de apă grea și, implicit, a personalului regiei,

ținând cont de faptul că salariații Regiei Autonome pentru Activități Nucleare Drobeta-Turnu Severin pot beneficia, în baza prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 13/2014 privind reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare, aprobată prin Legea nr. 85/2015, de măsurile de protecție socială de care beneficiază persoanele disponibilizate prin concedieri colective efectuate în baza unui plan de disponibilizare întocmit cu respectarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 36/2013, aprobată cu completări prin Legea nr. 259/2013,

pentru a asigura premisele necesare pentru ca salariații Regiei Autonome pentru Activități Nucleare Drobeta-Turnu Severin să poată beneficia de măsurile de protecție socială prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 36/2013, aprobată cu completări prin Legea nr. 259/2013, în situația reducerii activității regiei ca urmare a opririi controlate și în condiții de maximă siguranță a producției de apă grea, situație specifică activității acestei regii autonome, ce nu permite întocmirea unui plan de disponibilizare care să conducă la redresarea activității regiei,

întrucât în această situație subzistă dificultatea de a crea noi locuri de muncă la nivel local, cel puțin pe termen scurt și mediu,

având în vedere Decizia Comisiei Europene nr. C (2012) 1.020 final privind ajutorul de stat pentru facilitarea închiderii minelor de cărbune necompetitive, a fost întocmit Planul de închidere pentru accesarea ajutorului de stat care prevede concedieri colective în perioada 2013—2018,

întrucât în vederea îndeplinirii obiectivelor cuprinse în Planul de închidere întocmit conform Deciziei Comisiei Europene nr. C (2012) 1.020 final, se va realiza o reducere progresivă a activității Societății Naționale Închideri de Mine Valea Jiului — S.A. până la închiderea definitivă a unității producătoare de cărbune,

întrucât până la 31 decembrie 2015 urmează a înceta activitatea de exploatare pentru unitatea Petrila, fapt ce presupune efectuarea de disponibilizări pentru personalul societății, fără ca aceste disponibilizări să aibă ca efect redresarea activității Societății Naționale Închideri de Mine Valea Jiului — S.A.,

luând în considerare faptul că neadoptarea acestor măsuri poate genera probleme sociale cu impact major în plan social la nivel local, fapt ce conduce la creșterea ratei șomajului la nivelul județului Mehedinți și al județului Hunedoara, efect social negativ amplificat de faptul că zonele unde activează cei doi operatori economici — Regia Autonomă pentru Activități Nucleare Drobeta-Turnu Severin și Societatea Națională Închideri de Mine Valea Jiului — S.A., sunt zone monoindustriale, iar operatorul Regia Autonomă pentru Activități Nucleare Drobeta-Turnu Severin deține un rol sistemic pentru susținerea economiei locale,

întrucât disponibilizarea unui număr semnificativ de salariați de la operatorii economici menționați fără asigurarea unui sprijin financiar temporar, cu luarea în considerare a faptului că mulți dintre aceștia sunt unici întreținători ai familiilor, conduce la adâncirea fenomenului de sărăcie la nivel local,

În vederea atingerii obiectivului reprezentat de atenuarea impactului social al proceselor de disponibilizare, pentru protecția socială a salariaților operatorilor economici pentru care nu se pot întocmi, din motive independente, care țin de specificul activității operatorului economic, planuri de disponibilizare în vederea redresării activității, se impune adoptarea de urgență a unor măsuri care să permită acordarea pentru aceste persoane a măsurilor de protecție socială prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 36/2013, aprobată cu completări prin Legea nr. 259/2013.

În considerarea faptului că aceste elemente vizează interesul general public și constituie o situație de urgență și extraordinară a cărei reglementare nu poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 36/2013 privind aplicarea în perioada 2013—2018 a unor măsuri de protecție socială acordată persoanelor disponibilizate prin concedieri colective efectuate în baza planurilor de disponibilizare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 30 aprilie 2013, aprobată cu completări prin Legea nr. 259/2013, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 1, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (11), cu următorul cuprins:

„(11) Prevederile alin. (1) se aplică și persoanelor disponibilizate prin concedieri colective efectuate în baza unui plan de disponibilizare, din cadrul operatorilor economici care își reduc activitatea, prevăzuți în anexă.”

2. La articolul 1, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Prin planul de disponibilizare prevăzut la alin. (1) se înțelege documentul ce cuprinde măsurile necesare în vederea redresării activității și programul concedierii colective elaborat de angajator, care se poate desfășura în una sau mai multe etape, sau, în situația operatorilor economici prevăzuți la alin. (1), numai programul concedierilor colective elaborat de angajator.”

3. Articolul 2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — Prin hotărâre a Guvernului, la propunerea ministerelor de resort, se vor aproba sumele din bugetul

asigurărilor pentru șomaj ce se vor aloca pentru plata drepturilor prevăzute la art. 7 lit. b) în beneficiul persoanelor disponibilizate de la operatorii economici prevăzuți la art. 1 care pot efectua concedieri colective în condițiile în care există un plan de disponibilizare aprobat, potrivit legii.”

4. Articolul 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — Planurile de disponibilizare prevăzute la art. 1 alin. (3) întocmite de operatorii economici prevăzuți la art. 1 se aprobă în condițiile legii.”

5. După articolul 32 se introduce un nou articol, articolul 33, cu următorul cuprins:

„Art. 33. — Anexa face parte integrantă din prezenta ordonanță de urgență.”

6. După articolul 33 se introduce o anexă, având cuprinsul prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta ordonanță de urgență.

Art. II. — În termen de 15 zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice și Ministerul Economiei, Comerțului și Turismului vor supune spre aprobare Guvernului modificarea corespunzătoare a Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 36/2013 privind aplicarea în perioada 2013—2018 a unor măsuri de protecție socială acordată persoanelor disponibilizate prin concedieri colective efectuate în baza planurilor de disponibilizare, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 478/2013.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Ministrul energiei,

întreprinderilor mici și mijlocii și mediului de afaceri,

Andrei Dominic Gere

Ministrul finanțelor publice,

Eugen Orlando Teodorovici

Ministrul muncii,

familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice,

Rovana Plumb

București, 10 iunie 2015.

Nr. 19.

ANEXĂ

(Anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 36/2013)

Lista operatorilor economici pentru care planul de disponibilizare se întocmește pentru reducerea activității

1. Regia Autonomă pentru Activități Nucleare Drobeta-Turnu Severin
2. Societatea Națională Închideri de Mine Valea Jiului — S.A.

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

privind stabilirea nivelului maxim al produsului apă grea destinat unităților 1—4 de la Centrala nuclearo-electrică Cernavodă pentru întreaga perioadă de exploatare a acestora, precum și pentru gestionarea apei grele

Având în vedere necesitatea stabilirii nivelului maxim al produsului apă grea destinat unităților 1—4 de la Centrala nuclearo-electrică Cernavodă, atât pentru primele încărcături, cât și pentru consumul tehnologic al unităților 1—4 pentru întreaga perioadă de exploatare a acestora,

luând în considerare faptul că, în condițiile atingerii nivelului maxim al produsului apă grea destinat unităților 1—4 de la Centrala nuclearo-electrică Cernavodă, achiziționarea în continuare de apă grea nu se mai justifică, apare ca imperios necesară adoptarea de măsuri privind preluarea cantităților de apă grea produse de Regia Autonomă pentru Activități Nucleare Drobeta-Turnu Severin, aflată în procedura reorganizării judiciare, până la data de 30 iunie 2015, în scopul atingerii nivelurilor maxime stabilite.

Având în vedere necesitatea alocării de la bugetul de stat pentru bugetul Ministerului Afacerilor Interne a sumelor destinate cantităților de apă grea ce vor mai fi acumulate la rezerva de stat pentru unitățile 3 și 4 până la atingerea nivelurilor maxime stabilite pentru produsul apă grea,

întrucât neadoptarea de urgență a măsurilor privind stabilirea nivelului maxim al produsului apă grea destinat pentru unitățile 1—4 de la Centrala nuclearo-electrică Cernavodă pentru întreaga perioadă de exploatare a acestora poate conduce la disfuncționalități majore în modul de operare al unităților 1—4 de la Centrala nuclearo-electrică Cernavodă, lipsind de predictibilitate activitățile de utilizare și management al cantităților de apă grea,

luând în considerare obligația de organizare a unei entități care să asigure managementul apei grele pentru toată perioada de operare a celor patru unități de la CNE Cernavodă,

având în vedere că instalațiile care vor fi utilizate pentru asigurarea managementului apei grele depozitate permit creșterea concentrației apei grele produse pentru unitățile 1 și 2 de la Centrala nuclearo-electrică Cernavodă până la nivelul de concentrație izotopică solicitat pentru unitățile 3 și 4 de la Centrala nuclearo-electrică Cernavodă,

întrucât neadoptarea de urgență a acestor măsuri poate conduce la posibilitatea declanșării procedurilor de oprire în avarie a instalațiilor, situație cu care regia s-a mai confruntat în 1994 când s-au înregistrat 4 morți și 17 grav intoxicați, la deschiderea procedurii falimentului regiei, motivată de oprirea producției de apă grea, ca urmare a sistării achiziționării unor cantități suplimentare la rezerva de stat, cu efecte greu de prevăzut în condițiile în care oprirea necontrolată și neasigurată a instalațiilor poate periclita siguranța populației și a mediului, cu posibile efecte transfrontaliere, și la nefinalizarea unei soluții organizatorice pentru asigurarea managementului apei grele pe întreaga perioadă de operare a unităților 1—4 de la CNE Cernavodă (cuprinsă între 35 și 60 de ani),

în considerarea faptului că aceste elemente vizează interesul public general și constituie o situație de urgență și extraordinară a cărei reglementare nu poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. 1. — Se stabilește nivelul maxim al produsului apă grea destinat unităților 1—4 de la Centrala nuclearo-electrică Cernavodă la cantitatea totală de 3.400 tone.

Art. 2. — Cantitățile de apă grea produse de Regia Autonomă pentru Activități Nucleare Drobeta-Turnu Severin până la data de 30 iunie 2015 în scopul atingerii nivelurilor maxime prevăzute la art. 1 vor fi preluate la rezerva de stat de către Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale.

Art. 3. — Alineatul (2) al articolului 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 118/2011 pentru reglementarea unor măsuri privind asigurarea cantităților de apă grea și de octoxid de uraniu pentru unitățile 1—4 de la Centrala nuclearo-electrică Cernavodă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I,

nr. 931 din 29 decembrie 2011, aprobată prin Legea nr. 77/2013, se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Asigurarea cantităților necesare de apă grea prevăzute la alin. (1) se realizează cu plată, cu reducerea corespunzătoare a nivelului prevăzut în Nomenclatorul produselor rezervă de stat.”

Art. 4. — În funcție de necesitățile impuse de strategia de privatizare a Societății Naționale Nuclearelectrica — S.A., inclusiv de soluția de realizare a unităților 3 și 4 de la Centrala nuclearo-electrică de la Cernavodă, precum și pentru buna funcționare a unităților 1—4 este permisă creșterea, de către entitatea care asigură managementul apei grele, a concentrației și caracteristicilor fizice ale apei grele produse și depozitate pentru unitățile 1 și 2 de la Centrala nuclearo-electrică Cernavodă până la nivelul de concentrație izotopică și a caracteristicilor fizice prevăzute pentru unitățile 3 și 4 de la Centrala nuclearo-electrică Cernavodă.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Ministrul energiei,

întreprinderilor mici și mijlocii și mediului de afaceri,

Andrei Dominic Gere

p. Viceprim-ministru, ministrul afacerilor interne,

Ilie Botoș,

secretar de stat

Ministrul finanțelor publice,

Eugen Orlando Teodorovici

București, 10 iunie 2015.

Nr. 20.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**pentru completarea Regulamentului-cadru privind stabilirea
principiilor generale de ocupare a unui post vacant
sau temporar vacant corespunzător funcțiilor contractuale
și a criteriilor de promovare în grade sau trepte profesionale
imediat superioare a personalului contractual
din sectorul bugetar plătit din fonduri publice,
aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 286/2011**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Regulamentul-cadru privind stabilirea principiilor generale de ocupare a unui post vacant sau temporar vacant corespunzător funcțiilor contractuale și a criteriilor de promovare în grade sau trepte profesionale imediat superioare a personalului contractual din sectorul bugetar plătit din fonduri publice, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 286/2011, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 221 din 31 martie 2011, cu modificările și completările ulterioare, se completează după cum urmează:

1. La articolul 4, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) Pentru posturile vacante de asistent medical pot participa la concurs persoane care îndeplinesc condițiile generale și specifice stabilite prin fișa postului.”

2. La articolul 8, după alineatul (6) se introduc cinci noi alineate, alineatele (7)—(11), cu următorul cuprins:

„(7) Pentru instituțiile publice din sistemul sanitar, din comisia de concurs face parte și un reprezentant al organizației profesionale, în condițiile prevăzute de lege.

(8) În situația în care în cadrul instituției publice nu există specialiști în profilul postului scos la concurs, în comisia de concurs pot fi cooptați specialiști din afara unității.

(9) Pentru instituțiile publice din sistemul sanitar, organizația sindicală reprezentativă la nivel de unitate va nominaliza un reprezentant al organizației sindicale, care va avea rolul de observator în comisia de concurs.

(10) În situația în care în cadrul instituției publice nu există sindicat reprezentativ, sindicatele semnatare ale contractului colectiv de muncă își vor desemna reprezentanți în comisia de concurs în calitate de observator.

(11) Membrii desemnați potrivit prevederilor alin. (9) și (10) trebuie să îndeplinească condițiile prevăzute la art. 10 alin. (1) și art. 11.”

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Ministrul sănătății,
Nicolae Băncicioiu
Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici
Ministrul muncii, familiei,
protecției sociale
și persoanelor vârstnice,
Rovana Plumb

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind aprobarea unei sume din bugetul asigurărilor pentru șomaj pe anul 2015
ce se va aloca pentru plata venitului lunar de completare pentru persoanele disponibilizate
de la Societatea Națională Închideri de Mine Valea Jiului — S.A.**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 1 alin. (11), art. 2 și art. 19 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 36/2013 privind aplicarea în perioada 2013—2018 a unor măsuri de protecție socială acordată persoanelor disponibilizate prin concedieri colective efectuate în baza planurilor de disponibilizare, aprobată cu completări prin Legea nr. 259/2013, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 10 din Ordonanța Guvernului nr. 29/2013 privind reglementarea unor măsuri bugetare, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 168/2014,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă suma de 1.038 mii lei din bugetul asigurărilor pentru șomaj pe anul 2015 pentru plata drepturilor prevăzute de art. 7 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 36/2013 privind aplicarea în perioada 2013—2018 a unor măsuri de protecție socială acordată persoanelor disponibilizate prin

concedieri colective efectuate în baza planurilor de disponibilizare, aprobată cu completări prin Legea nr. 259/2013, cu modificările și completările ulterioare, în beneficiul persoanelor disponibilizate de la Societatea Națională Închideri de Mine Valea Jiului — S.A., în condițiile planului de disponibilizare, aprobat potrivit legii.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Ministrul energiei,
întreprinderilor mici și mijlocii și mediului de afaceri,
Andrei Dominic Gere
Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici
Ministrul muncii,
familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice,
Rovana Plumb

București, 10 iunie 2015.
Nr. 444.

★

RECTIFICĂRI

În anexa la Hotărârea Guvernului nr. 648/2010 privind darea în folosință gratuită a unei părți dintr-un imobil, proprietate publică a statului, aflat în administrarea Ministerului Apărării Naționale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 510 din 22 iulie 2010, se face următoarea rectificare:

— la rubrica „Locul unde este situat imobilul care se transmite”, în loc de: „*Județul Mureș, orașul Târgu Mureș, bd. Târgu Mureș nr. 43*” se va citi: „*Județul Mureș, orașul Târgu Mureș, Bd. Cetății nr. 43*”.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

